

Srijeda, 18.05.2011.g.

Ne znam kako bih to drugačije nazvao nego BOŽJA MILOST. Prije bih rekao da sam postao "pekmezast" ili nekako slično. Ali sada, kada mi Gospodin dadne spoznati silne milosti koje nam daje, sada

ZNAM DA SU TO MI

LOSTI
KOJE
GOSPODIN
DAJE
SVIMA
NAMA
KOJI
ŽELIMO
IĆI
ZA
NJIM,
NJEGOVIM
PUTEM.

Danas ujutro, poslije mise, ostao sam moliti. Nekako uvijek nastojim da Kronicu Majke Božje izmolim u crkvi. A imam i nekih drugih molitvi koje želim izmoliti u crkvi. I tako molim sklopljenih ruku, pognute glave i zatvorenih očiju. Mislio sam da nema nikoga u crkvi. A onda čujem da mi netko polako prilazi. Mislio sam da to možda neka od žena želi, poslije mise, pred oltarom izmoliti još neku molitvu. Ali osjetim da je taj netko došao blizu mene i da me gleda. I otvorim oči. A ono kraj mene stoji jedna starija žena, meni jako draga osoba, Marija. Davno u osnovnoj školi predavala mi je predmet muzičkog odgoja. Uvijek je bila mirna ali ujedno i vesela. Time je zračila i onda a i sada.

I kaže mi ona da mi je to već i prije htjela reći ali da nije uspjela. Ali da mi eto sada to kaže da jako lijepo čitam ta čitanja iz Biblije, TU BOŽJU RIJEČ. Baš onako kako treba, nekako iz dubine duše. A ja joj se nasmijem i zahvalim i kažem joj da me to ona naučila davno da se pjeva "iz trbuha". I da ja to čitam

PO N

ADAHNUĆU
DUHA
SVETOGA,
KOJEMU
SE
ČESTO
MOLIM
DA
TA
BOŽJA
RIJEČ
KOJU
PROČITAM
DOĐE
DO
ONIH
KOJI
JU
SLUŠAJU.
I
ČESTO
MU
ZAHVALIM
KADA
OSJETIM
DA
MI
JE
TAJ
PUT
DAO

POSEBNO
NADAHNUĆE
ZA
ČITANJE.
SVE
JE
TO
PO
BOŽJEM
I
NJEGOVI
JE
TO
DAR.

I kaže mi ona da je to jako lijepo što možemo i idemo sada na mise. Tu ju baš i nisam razumio što je htjela reći. Ali tada nastavi da ona nekad nije mogla, 40 godina nije smjela. Da je nekad u mladosti išla na mise a onda kasnije nije mogla. A ja se tada prisjetim da je njezin pokojni muž bio neki političar u bivšoj vlasti. A i ona, kao učiteljica u osnovnoj školi, nije baš mogla učiti djecu i hodati na mise u crkvu. Kompromitirala bi i svojeg muža i sebe i svoj posao.

I kaže da joj je sad drago što može ići. I da nekad ide ujutro a nekad navečer, kako ju noge služe. A ja joj kažem da sam tako i ja. Da sam u djetinjstvu išao na mise a poslije ne. A sada svakodnevno. I kažem joj da neka ju blagoslovi dragi Bog. Ona se nasmije i također mi zaželi

blagoslov. Pa kaže da sada ide i da neka joj oprostim što me zasmetala u molitvi. Ja joj se nasmijem i kažem da to nije ništa jer molitva je usmjerena Gospodinu a on sve to vidi i zna.

I nastavim se moliti Kronicu. I ponovno se sjetim te žene. I onih njezinih riječi **"ČETRDESET GODINA NISAM MOGLA, NISAM SMJELA U CRKVU. I LIJEPO ŠTO SADA MOGU."**

I ODMAH MI KRENU SUZE. PRVO RADI TE DRAGE ŽENE KOJA SE OBRATILA I UČVRSTILA SVOJ U RU. PRED KRAJ SVOJEG OVOZEMALJSKOG ŽIVOTA GOSPODINU JE ŠIROM VJE

OTVORILA
SVOJA
VRATA
I
PUSTILA
GA
U
SVOJ
ŽIVOT.
40
GODINA
NIJE
SMJELA,
NIJE
MOGLA
DO
NJEGA.
SRAMILA
GA
SE.
A
SADA
GA
NEIZMJERNO
VOLI,
I
MIRNO
I
RADOSNO
ČEKA
PONOVI
SUSRET
S
NJIM.

DRUGO, RADI ČEGA SU MI KRENULE SUZE, JE TO ŠTO VEĆ DUGO, I OVAKO NA BRZIN
U NITI
SE
NE
MOGU
SJETITI
NEKOG
DRUGOG
SLUČAJA,
ME
NITKO
NIJE
TAKO
POHVALIO
KAO
DANAS
TA
DRAGA
ŽENA.
DA
MI
TOLIKO
ZNAČI
TIH
NJEZINIH
NEKOLIKO
RIJEČI
**"HTJELA
SAM
TI
VEĆ
DUGO
REĆI
DA
LIJEPO
ČITAŠ
TU
BOŽJU
RIJEČ".**

ZNAČI DA MI JE GOSPODIN USLIŠAO MOJE MOLITVE KADA GA ČESTO MOLIM DA TA N
JEGOVA
RIJEČ
KOJU
MI
JE
DAO
DA
ČITAM,
DOĐE
DO
SRCA
I
DUŠA
LJUDI
KOJI
JU
SLUŠAJU.
PA
ZAR
IMA
LJEPŠE
POHVALE
I
NAGRADE!
DANAS
ME
GOSPODIN
TAKO
NAGRADIO,
S
TAKVOM
RADOŠĆU
ISPUNIO
MOJE
SRCE,
DA
MU
SAMO
MOGU
ZAHVALJIVATI
NA
TOME.

I sada sam se sjetio kako me je jedanput jedan bogat čovjek nagradio sa 10.000 njemačkih maraka za poštenje. I kako sam bio sretan i presretan što sam dobio te novce. A sada, kada bih trebao birati između tih novaca i ovih nekoliko riječi koje mi je rekla ta draga žena, ni u jednom trenutku se ne bih dvoumio. Tih nekoliko njezinih riječi, njezina pohvala, nemaju cijenu. I to ne samo radi nje.

NEGO

RADI

TOGA

JER

SAM

SPOZNAO

DA

MI

TAKO

GOSPODIN

PORUČUJE

I

POTVRĐUJE

DA

MU

JE

DRAGO

TO

ŠTO

RADIM,

DA

VRŠIM

NJEGOVU

VOLJU

I

ČINIM

ONO

ŠTO

MOGU,

ONO

ŠTO
ON
I
OČEKUJE,
U
TOME
DA
NJEGOVU
RIJEČ
PRENESEM
DRUGIMA
KOJI
SU
JE
POTREBNI.

O, KAKO LI SU LIJEPE BILE SUZE KOJE SU MI SE SKOTRLJALE NIZ LICE U TIM TRENU
CIMA! ○

,
KAKO
JE
RADOSNO
BILO
MOJE
SRCE
I
ISPUNJENA
MOJA
DUŠA!

O, HVALA TI GOSPODINE ŠTO SVE NAS, KOJI VRŠIMO TVOJU VOLJU, NAGRAĐUJEŠ P
REKRASNIM

I
RADOSNIM
TRENUCIMA

I
SUZAMA
KOJE
NAM
KRIJEPE
DUŠU!

SMILUJ SE I BLAGOSLOVI GOSPODINE ONU DRAGU ŽENU I SVE TAKVE KOJI SE NAK
ON

DUGIH
GODINA
TRAŽENJA
VRAĆAJU

K
TEBI
I
TVOJOJ
RIJEČI.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.